

Canım Artık Yanmıyor

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Temmuz 2023

Soluklandığım minvalde yolum yine ve yine sana düştü, güzel Rabbim...

Sen ki: ruhumun yankısında yanarken özlemim sensin sen tek terk etmeyen beni.

Bak, mahlasım yok bilsin ki insanlar gizli ve sisli bir özne değilim.

Ve rugan çizmelerim çocukluğumda saklı asla sıklamadı ayağımı gel gör ki: insanların iki eli boğazımda sakar sevgi-sayar yüreğim nazında niyazında sadece dönük yüzüm semaya ve sen her yerdesin her yerde:

Tutuşan içimde.

Turuncu güneşte.

Yağan yağmurda...

Ve işte yerdeki otta.

Kara gecede kara karıncanın kara ayağını gören yine Sen.

Taş taşımam da yorulduğumda ve düştüğümde Sen sadece beni terk etmeyen.

Yıldızlı gecelerin koynunda özlemle sarıldığım mehtaba.

Annemin yorgun sesinin tınısında bir mabet ki yüreğin ökçesi ile devindiğim boşluğun meali.

Renklere tutkunum Rabbim ve onları Sen yarattın.

İçimdeki enkazı yeniden döşediğim doğrudur ve yeniden temellerini attığım yeni hayatımın mabedidir İlahi Aşkla sarıldığım boşluk ve sonsuzluk iken teşrif eden hoşlukla eşleşen o boşluk kanayan yaramdan dökülen irin ve işte pürü pak alımla yoluna sadece Senin yoluna serildiğim.

Artık gücüme de gitmiyor kim ne derse desin nasıl da kin bürümüş zalimin gözlerini.

Artık gücüm de eksilmeden büyüyorum İlahi Işığın her zerresinde nasıl da büyütüyorum saksımdaki anne çiçeğini.

Göz görmezse gönül de mi görmez?

Asla ve asla:

Bak, ayırırım annemden nasıl da tütüyor burnumda.

Manen zenginim çok zengin cebimde olmasa da üç beş akçem.

Yüreğim zengin ve nurum ve kalemim ve devasa bir aşk ile yoluna baş koyduğum İlahi Kudretin.

Yemin Billah çok da yorgunum ama ansızın doğan güneş nasıl da mahcup etti karanlık iken deşen yüreğimi tüm azametiyle kapsadı evreni bak, işte gece oldu lakin güneş hala tepemde ve gündüz olunca eşlik eden mehtaba yıldızlara ne demeli?

Kimsem yok demem asla.

Öncemde hep desem de ve Sen hep yanımda iken nasıl da günaha girmişim meğer.

Sen her yerdesin ve sayende gam yok keder yok, Rabbim.

Melankoli ile sarılısam da hayatın kollarını ve tüm hüznümü tek seven yine Sen.

Şeceremde açan güneş ve seccademde nükseden devasa kudretin ve senle başladığım yolda senle devam ettiğim kadar nöbetime beni feraha çıkaracak yine sensin.

İklim nazlı.

İkiletiyor da insanlar sevgimi niyazımı.

Ah, demeden geçse de ömür zemherilerde üşüyen bir güneşim ben ve meftunu sevgimin aşkla eşleştiğim her zerrem yeter ki hüküm ver sen.

Ol, dediğinde...

Olan.

Yaz, dediğinde...

Yazdığım.

Sev, dediğinde...

Ey, güzel Mevla'm, ben sevgiden başka yol mu bildim?

Sevilmek, dendiğinde...

Asla şüphem yok artık sevdiğimden yoksa bu bataktan bu savaştan nasıl ama nasıl sağ çıkardım?

Hüzünlü kalbimin sarkacı ve sarnıcı ve sağdıcı sadece Sen ve sevgim.

Tüten dumanın niyazı ve ıssızlığımı sonlandıransın.

Yok sayıldığım şu cihan.

Yoksun kılındığım her an.

Sana taptığım kadar asla sevemezdim ben insanları gel gör ki: hep sevgiyle çıktım yola ve Yaratandan dolayı sevdim yaratılan her canlıyı hatta ve hatta eşyaları bile ki onların molekülleri Allah, diye zikrederken ve işte ulaştım sana dokundum yüce Dergâhına ve Sen beni geri çevirmedi.

Öncemde de Sen şimdi de.

Her dem.

Demlendiğim acılarda dertlendiğimde Sensin yetişen.

Derli toplu bir kul olmak adına.

Dağınık ruhumda saklı devasa sevda uğruna...

Düştüm yollara hep çok sevdiğim insanlar uğruna ama her defasında düştüler gözümde belki de bendim düşen gözlerinden lakin yaş dahi yok iken gözlerinde ben cihan adına toptan ağlamışken artık tek yaş düşmeyecek insanlar uğruna ve her yaşımı sana döküyorum Rabbim yasımla kabul ettin ya, beni Makamında ve işte ilk günden beri günbegün büyüyen bir ateşle yandığımı Sen bildikten sonra hiçbir zalim ve kâfir söndüremez bu ateşi.

Döngüde saklı.

Bende saklı.

Saklı tuttuğum ne ise sevgiye adadığım ve insanları günbegün büyüyen bir sevgi ile bağrıma bastım da ne mi oldu?

Ağrıma dahi gitmiyor artık onların yalanları ve canım artık yanmıyor çünkü yanması gereken sadece İlahi Ateş ve işte her kıvılcımda sana koştüğüm kendimi dahi nihayetinde sevebilmeyi başarmışken Sensin bana harfiyen yaşamayı ihlas sahibi olmayı öğreten.

Kuram dışıyım.

Kurallara uymuş olsam bile.

Kusursuz olmak için canhıraş bir uğraştım.

Ama her doğrum yanlışa kurban gitti ve benim tek yanlışım vardı çünkü insanları ben sevdim güvendim. Kuram dışı varlığımla çağlayan sevgimle sana dönük yüzüm ilk günden beri ama şimdi öylesine çoğaldım ki eksildim sanırken ben aslında Sana dokunmuşum.

Bu aşkın mealidir büyük olan ve şükrettiğim ve hamt ettiğim ve sabır ettiğim.

Sınandığım bu büyük sınavda baş koyduğum doğrularda ve koştüğüm Hakkın Yolunda ve işte yüzüme tek kapanmayan kapı senin Dergâhına açılan ve yüreğimin yaşını ateşini bilen sensin tek tanıyan ve niyetimi bilen ve beni koruyan.

Ölsem de gam yemem artık.

Çünkü beni bekleyen biri var yeter ki rıza göster sen şu sefil kuluna ve razı ol benden.

Günahımla sevabımla sürgün edildiğim coğrafyalardan sana ulaşmamın ertesi korkum da yok olanlardan olacıklardan çünkü ben sevgimi sonsuzluğa ve bu kutsal yola adadım.

Atandığım makamda yani hiçlik makamında varlığımın her zerresi ile büyüyendir de içimdeki özlem.

Yenilgi addedilen benliğim ve hayatım aslında öbür âleme uzanan yolda bir kazanım benim için...

Korkmadığım kadar ölümden korkmuyorum artık bir Allah'ın kulundan çünkü Sen böyle istedin.

O halde Allah kerim yeni hayatıma hatta ölüme dahi korkusuzca ilerlerken dileyen beni sorsun

birbirinden lakin ben hiçliğime ve bu sonsuz aşka kefil iken, yolumdan ve Senden asla dönmeyeceğim...